

ה"ט 21347/04/22 - עו"ד מריאנה נובק מנדל נגד ראמי ג'וזף ח'מיס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 21347-04-22 נובק מנדל נ' ח'מיס

לפני כבוד סגן הנשיא עמית יריב
המבקשת:
עו"ד מריאנה נובק מנדל
בעצמה וע"י ב"כ עו"ד איתן האזרחי
נגד
ראמי ג'וזף ח'מיס
המשיב:
ע"י ב"כ עו"ד עמוס ון-אמנדן

החלטה

1. לפני בקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת, שיורה למשיב להימנע מלעקוב אחר המבקשת, להתחקות אחריה או ליצור עמה קשר, וכן שיאסור על המשיב לפרסם הודעות הנוגעות למבקשת בדף שהקים המשיב ברשת החברתית "פייסבוק" וביישומון "ווטסאפ".
2. ברקע הדברים - טענות שמעלה המשיב כלפי המבקשת, הנוגעות לעבודתה כעורכת דין המייצגת נתבעים בהליכי רשלנות רפואית. המשיב מעלה טענות לקנוניה רחבת היקף שתכליתה הפחתת חבותם של מעוולים בניזקין כלפי ניזוקים, והקטנת הפיצוי המשולם להם. אלה הדברים בתמצית, וכאמור, אינני רואה צורך להרחיב בנושא, שכן טענותיו של המשיב - אינן נושא ההליך לפניי. לענייננו רלוונטית העובדה, כי המשיב יצא למסע ציבורי ל"חשיפת" המבקשת, וגורמים נוספים, ולשם כך הוא מגיע אל מקומות שבהם נמצאת המבקשת, לרבות כנס מקצועי שבו השתתפה ואף אולמות משפט שבהם היא נמצאת מתוקף עבודתה, ואשר אינם קשורים במישרין לטענות המשיב כלפיה.
3. על העובדות הבסיסיות הנוגעות לפעילותו של המשיב ביחס למבקש - אין מחלוקת בין הצדדים. המשיב טוען, כי יש חשיבות ציבורית לחשיפת מעשיה הנטענים של המבקשת, ומכוח חשיבות זו - יש להתיר לו להמשיך ולפעול. בתשובה המפורטת שהגיש המשיב לבקשה, הוא אינו כופר בטענותיה העובדתיות של המבקשת.
4. לאחר שעיינתי בבקשה ובתשובה - שנכתבו שתיהן בפירוט רב - ולאחר ששמעתי השלמת טיעון מפי באי-כוח הצדדים, תוך התייחסות, בין היתר, לאשר נקבע בהחלטתי בה"ט 21325-04-22, שעניינה התנהלות המשיב כלפי אדם אחר, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה בעיקרה, ולהורות על הרחקת המשיב מן המבקשת, אם כי לא בהיקף שהתבקש.
5. כפי שציינתי, לענייננו, אין חשיבות לשאלה אם הטענות הקשות שמעלה המשיב כלפי המבקשת הן נכונות אם לאו. למשיב עומדות דרכים רבות לבירור טענותיו ולהצגתן, והמשיב עצמו מציין כי פנה

לרשויות אכיפת החוק, לרבות לגורמים הבכירים ביותר במערכת האכיפה, וברי כי זכותו המלאה לפעול כך. לא תיתכן גם מחלוקת, כי המשיב זכאי להביע את מחאתו במגבלות הקבועות בכל דין גם כלפי המבקשת. השאלה העומדת למבחן בענייננו היא שאלת האיזון הראוי בין זכות המחאה והביטוי של המשיב ובין זכותה של המבקשת לפרטיות ולשלווה חייה.

6. בהקשר זה יש לציין, כי המבקשת אינה נושאת כל תפקיד ציבורי: היא עורכת דין המועסקת במשרד עורכי דין פרטי, אשר מייצג לקוחות שונים. גם אם התנהלותם של חלק מלקוחותיה של המבקשת אינה נושאת חן בעיני המשיב, וגם אם אופן הייצוג של אותם לקוחות אינו תואם את השקפותיו של המשיב, ברי כי אין בכך כדי להצדיק התנהלות טורדנית, אשר פוגעת ביכולתה של המבקשת לנהל את חייה באופן סביר.

7. שני אירועים המתוארים בבקשה מבססים את התשתית העובדתית הנחוצה למתן הצו: האירוע מחודש דצמבר 2021, שבו המתין המשיב למבקשת מחוץ לאולם בית משפט שבו ייצגה לקוח, וניסה לצלמה ללא הסכמתה (וראו לעניין זה סעיף 11 לתצהיר התומך בבקשה), וכן האירוע מיום 7.4.2022, שבו המתין המשיב למבקשת לאחר כנס שניהלה בכניסה לחניון שבו החנתה את רכבה, והפנה אליה מצלמה.

שני אירועים אלה עומדים בדרישות החוק למניעת הטרדה מאיימת. הדרישה לפעולה חוזרת ונשנית מתקיימת אף היא, לאור עמדתו המנומקת של המשיב, שלפיה הוא זכאי לפעול כפי שפעל, והבהרתו, גם במסגרת הדיון שלפניי (באמצעות בא-כוחו) כי הוא עומד על זכותו להמשיך ולפעול כך.

8. כאמור, עסקינן במבקשת שאינה נושאת תפקיד ציבורי, ולמשיב אין כל זכות מוקנית לעקוב אחריה או לבוא עמה בדברים, לא כל שכן כאשר הדברים נעשים באופן שבו נעשו - ועל כך, כאמור, אין כל מחלוקת.

9. לעומת זאת, הדרישה לחייב את המשיב, בצו מכוח החוק למניעת הטרדה מאיימת, לחדול מפרסום רשומות ("פוסטים") ברשת "פייסבוק" או ביישומון "ווטסאפ" היא דרישה מרחיקת לכת, שיש בה משום ניסיון לעקוף את המגבלות הקבועות ביחס לשימוש בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965. על פי ההלכה הפסוקה, צו מניעה המונע ביטוי מראש ינתן במקרים חריגים ונדירים. אף שהפסיקה (בעיקר בערכאות הדיוניות) הכירה באפשרות ליתן צו האוסר פרסומים גם מכוח החוק למניעת הטרדה מאיימת, וזאת לנוכח ההגדרה הרחבה מאוד של "הטרדה מאיימת", אני סבור כי חשיבותה המכרעת של הזכות לחופש ביטוי, לצד ההגבלות החמורות שהטילה ההלכה הפסוקה על מניעה מראש של פרסומים, מחייבות שימוש זהיר, מדוד ומצומצם מאוד בצווים מכוח החוק למניעת הטרדה מאיימת. כאשר קבע המחוקק הסדר קונקרטי, דוגמת החוק לאיסור לשון הרע, דרך המלך היא נקיטת הליכים מכוח אותו החוק. "מעקף" באמצעות הליך לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת הוא בעייתי מאוד, מאחר שהוא שולל מהמשיב את זכויותיו הדיוניות מכוח דיני לשון הרע. לא מצאתי כי פעילותו של המשיב ברשתות החברתיות היא חמורה עד כדי כך, שנכון יהיה לאפשר למבקשת לעקוף את דיני לשון הרע, באמצעות צו מניעת הטרדה מאיימת, שיאסור על פרסומים בעניינה.

אם סבורה המבקשת כי המשיב מפרסם אודותיו דברים שהם לשון הרע או מהווים פגיעה בפרטיות כמשמעה לפי

חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 - תתכבד ותפעל באפיק המשפטי שמתווה חוק איסור לשון הרע.

10. לעומת זכותו של המשיב לפרסם מידע על אודות המבקשת, כפוף לזכותה של המבקשת לנקוט הליכים מכוח חוק איסור לשון הרע, לא מצאתי זכות שבדין המתירה למשיב להטריד את המבקשת טלפונית - בשיחות, מסרונים או הודעות קוליות. למשיב אין כל זכות מוקנית לעמוד בקשר ישיר עם המבקשת, הוא אינו זכאי לפנות אליה פניות פרטיות, ואין כל נורמה משפטית המחייבת את המבקשת להיות חשופה להודעות פרטיות מאת המשיב. על כן, יש מקום למתן צו שיאסור על המשיב ליצור קשר מכל סוג שהוא עם המבקשת.

11. אשר לזכותו של המשיב להפגין במקומות שבהם נמצאת המבקשת. אכן, זכות ההפגנה היא זכות יסוד בחברה דמוקרטית. זכות זו הוזכרה בפסיקה פעמים רבות, ובין היתר, לאחרונה, בפסק הדין בבג"ץ 5318/21 **עיריית רעננה נ' משטרת ישראל** (פס"ד מיום 18.5.2022) ובפסק הדין בבג"ץ 6536/17 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' משטרת ישראל** (פס"ד מיום 8.10.2017). בשני פסקי הדין האלה נקבע, כי זכות ההפגנה היא זכות מהותית וחשובה מאוד, הנמצאת בליבת הערכים הדמוקרטיים של המדינה, אך נקבע גם כי אין מדובר בזכות מוחלטת, אלא בזכות שיש לאזנה מול זכויות נוגדות.

בענייננו, כאמור, אין מדובר במבקשת שהיא דמות ציבורית, אשר נגישות לציבור היא חלק מה"סיכון המקצועי" הכרוך בעבודתה. אין מקום להעמידה מול הצורך לשקול את פעולותיה תוך התחשבות בניסיונותיו של המשיב לפגוע בשלוות חייה. אם עומד המשיב על זכותו להפגין ביחס למבקשת, יואיל ויעשה כן תוך שמירת מרחק, כפי שייקבע להלן, מן המבקשת, והוא רשאי להפגין נגדו ובלבד שישמר המרחק האמור, ושההפגנות האמורות יבוצעו מחוץ למתחם שבו נמצאת המבקשת לצורך ביצוע עבודתה.

למען הבהירות: אם המבקשת מגיעה לבית המשפט לשם ייצוג לקוח, המשיב יהיה רשאי להפגין ולהשמיע את טענותיו ברחבת הכניסה לבית המשפט (כפוף, כמובן, לשיקולי ביטחון ובטיחות, כפי שיקבעו אותם הגורמים המוסמכים, דוגמת משמר בתי המשפט); אם מתייצבת המבקשת להרצות במוסד אקדמי או בגוף מקצועי, המשיבה תהיה רשאית להפגין מחוץ לשערי המוסד האקדמי או למקום מושבו של הגוף המקצועי, אף זאת - כפוף להנחיות הגורמים המוסמכים (דוגמת משטרת ישראל).

12. מכל הטעמים שלעיל, אני מורה כדלקמן:

א. ניתן בזה צו האוסר על המשיב להתקרב אל המבקשת למרחק של פחות מ-250 מטרים, וכן להתקרב למרחק האמור מביתה או ממשרדה;

ב. המשיב יהיה רשאי להפגין בסמוך למקום הימצאה של המבקשת, ובלבד שלא יתקרב אליה למרחק נמוך מן האמור בסעיף א' לעיל, ובלבד שבמקרה של הפגנה לפני מוסד ציבורי, תתקיים ההפגנה ברחבת הכניסה לאותו מוסד, ולא בתוך המוסד עצמו, והכל כפוף להנחיות הגורמים המוסמכים;

ג. ניתן בזה צו האוסר על המשיב לפנות אל המבקשת במישרין או בעקיפין, לאיים עליה, בכתב או בעל-פה, ליצור עמה קשר בכתב או בעל-פה, באמצעי אלקטרוני כלשהו או בכל דרך אחרת, למעט באמצעות באי-כוחם של הצדדים. לצורך

עניין זה, משלוח הודעות קוליות או מסרונים - כמוה כיצירת קשר, והיא תהווה הפרה של הצו.

13. אם המבקשת סבורה כי קמה לה עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965 או מכוח חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 - פתוחה לפניה הדרך לנקוט הליך מתאים.

14. במקרה של הפרת הצו, יש לפנות למשטרת ישראל.

15. תוקף הצו - עד יום 10.10.2022.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשפ"ב, 27 מאי 2022, בהעדר הצדדים.